

ZAPISNIK
od 14. siječnja 2025.

o raspravi pred Općinskim sudom u Splitu

Nazočni od strane suda:

Kazneni predmet:

MARJAN SAŠA

(predsjednik vijeća - sudac)

Tužitelj: ODO SPLIT

Okrivljenik:

EMANUEL RALICA

Zbog kazn. djela iz čl. 233. st. 1. KZ/11

(članovi vijeća)

Maja Rogošić

(zapisničarka)

Broj državnog odvjetnika: K-DO-1123/2014

Predsjednik vijeća-Sudac otvara zasjedanje u 08,30 sati i objavljuje predmet rasprave.

Utvrđuje se da su pristupili:

1. ODO SPLIT

Tužitelj Zamjenik Eugen Tolić

2. Oštećenik:

Opunomoćenik oštećenika Ivan Bačić, odvjetnik u Splitu

3. Okrivljenik:

Osobno, s braniteljem Mislavom Balićem, odvjetnikom u Splitu

4. Vještak:

5. Svjedoci:

Utvrđuje se da opunomoćenik oštećenika u ovaj trenutak predaje u spis prijedlog za nastavljanje stečajnog postupka radi naknadne diobe a koji prijedlog je podnesen Trgovačkom sudu u Splitu 9. siječnja 2025.

Današnja rasprava će biti održana jer su ispunjene zakonske pretpostavke.

Utvrđuje se da se rasprava izvan zakonskog roka od tri mjeseca i pred istim sucem pojedincem, slijedom čega

Sud donosi

r j e š e n j e

Na temelju čl. 407. st. 3. ZKP/08 rasprava počinje iznova.

Današnja javna rasprava će biti održana, jer su ispunjene zakonske pretpostavke.

Sukladno odredbi čl. 413. st. 1. ZKP/08 sudac uzima osobne podatke okrivljenika (čl. 272. st. 1. ZKP/08), osim podataka o osuđivanosti, da bi se uvjerio u njegovu istovjetnost.

OKRIVLJENIK: EMANUEL RALICA (podaci kao u spisu na listu 464 i 603 spisa)

Okrivljeni pozvan da se izjasni je li primio i razumio pisanu pouku o pravima (čl. 413. st. 2. i 239. st. 1. ZKP/08), te poučen da nije dužan iznijeti svoju obranu, niti odgovarati na pitanja; kao i da ima pravo razgledavanja, prepisivanja, preslikavanja i snimanja spisa i predmeta koji se mogu upotrijebiti kao dokaz (čl. 184. st. 2. toč. 1. ZKP/08), da ima pravo uzeti branitelja po vlastitom izboru ili da će mu se kad to predviđa Zakon o kaznenom postupku, postaviti branitelj po službenoj dužnosti, da je dužan odazvati se svakom pozivu suda i prijaviti promjenu adrese ili namjeru da promijeni boravište, te da može postavljati pitanja svjedocima i vještacima, navodi:

Razumio sam upravo izrečena upozorenja, a pisanu pouku o pravima sam primio i razumio ranije, o čemu u spisu prileži dokaz, iznijeti ću obranu, odgovarati na postavljena pitanja, a u ovom postupku sam za branitelja imenovao ovdje prisutnog Mislava Balića, odvjetnika u Splitu.

Javna rasprava počinje čitanjem optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj K-DO-1123/2014 od 7. listopada 2015. s izmjenama 2. lipnja 2021.

Okrivljenik izjavljuje da je razumio optužbu.

Sudac poziva okrivljenika da se u smislu odredbe čl. 416. st. 1. ZKP/08 očituje o optužnici koja je pročitana, nakon čega okrivljenik izjavljuje:

Ne smatram se krivim za kazneno djelo koje mi se stavlja na teret.

S obzirom da se okrivljenik u odnosu na optužbu izjasnio da se ne smatra krivim, ispitati će se na kraju dokaznog postupka, te se u smislu odredbe čl. 418. st. 3. ZKP/08 poučava da može sudjelovati u izvođenju pojedinih dokaza i prije njegovog ispitivanja, te se upozorava da će se sve što kaže tijekom izvođenja dokaza smatrati njegovom obranom, nakon čega okrivljenik izjavljuje:

Razumio sam dana upozorenja.

DOKAZNI POSTUPAK

Sud poziva stranke na stavljanje eventualnih daljnjih dokaznih prijedloga, slijedom čega suglasno navode da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga.

Sud donosi

r j e š e n j e

I. U dokazne svrhe pregledava se i čita kaznena prijava oštećenika Legatarius d.o.o. od 9. prosinca 2014. (list 1-2 spisa), ugovor o radu na određeno

vrijeme zaključen između Legatarius d.o.o. i okrivljenika Emanuela Ralice (list 4 spisa), izjava okrivljenika Emanuela Ralice od 30. rujna 2014. (list 5 spisa), obračuni pisani rukom za kolovoz i rujna 2014. (list 12-15 spisa), pregled prometa po računu od 1. kolovoza 2014. do 30. rujna 2014. (list 16-20 spisa), rekapitulacija prometa za obračunsko razdoblje od 1. rujna 2014. do 22. rujna 2014. (list 21-22 spisa), rekapitulacija prometa za obračunsko razdoblje od 25. rujna 2014. do 30. rujna 2014. (list 23 spisa), računi – za rujna 2014. (list 24-46 spisa), rekapitulacija prometa za obračunsko razdoblje od 1. kolovoza 2014. do 31. kolovoza 2014. (list 47-48 spisa), računi – za kolovoz 2014. (list 49-65 spisa), primke – računi koji nisu uvrštene radi stanja skladišta u kolovozu 2014. (list 66-75 spisa), primke – računi za kolovoz 2014. (list 76-157 spisa), primke – računi do 22. rujna 2014. (list 158-181 spisa), povijesni izvadak iz Sudskog registra za oštećenika Legatarius d.o.o. (list 194-198 spisa), očevidnik o redoslijedu plaćanja s obračunatom kamatom za Legatarius d.o.o. (list 415-420 spisa), očevidnik o danima insolventnosti i blokade za Legatarius d.o.o. (list 421-425 spisa), imovinskopravni zahtjev oštećenika Legatarius d.o.o. od 30. rujna 2015. (list 456 spisa) izvadak iz Sudskog registra za oštećenika Legatarius d.o.o. (list 620 spisa)

II. Suglasnošću stranaka, u dokazne svrhe, pregledavaju se i čitaju iskazi svjedokinje Boje Jurec s rasprave pred ovim sudom od 23. rujna 2021. (list 565-567 spisa), svjedokinje Josipe Mejić (ranije Krolo) s rasprave od 23. rujna 2021. (list 567-568 spisa), svjedoka Petra Vidulina s rasprave od 23. rujna 2021. (list 568-570 spisa), svjedokinje Željke Vidulin s rasprave od 9. prosinca 2021. (list 576-577 spisa), svjedokinje Janje Vidulin s rasprave od 10. veljače 2022. (list 581-583 spisa), svjedokinje Jelice Ganjto s rasprave od 1. veljače 2024. (list 604-606 spisa), svjedoka Marinka Vidulina s rasprave od 1. veljače 2024. (list 606-609 spisa) te stalnog sudskog vještaka Vladimira Krkleca s rasprave od 1. veljače 2024. (list 609-611 spisa).

III. Temeljem odredbe članka 431. stavak 2. ZKP/08 u dokazne svrhe, pregledavaju se i čitaju zapisnici o ispitivanju svjedokinje Josipe Mejić (ranije Krolo) pred ODO Split od 15. lipnja 2015. (list 426-427), svjedokinje Boje Jurec pred ODO Split od 15. lipnja 2015. (list 428-429 spisa), svjedoka Petra Vidulina pred ODO Split od 16. lipnja 2015. (list 430-431 spisa) te financijsko knjigovodstveno vještačenje stalnog sudskog vještaka Vladimira Krkleca od 28. kolovoza 2015. (list 433-447 spisa)

IV. Na kraju se čita izvod iz prekršajne i kaznene evidencije za okrivljenika Emanuela Ralice (list 625-628 spisa)

Pristupa se ispitivanju okrivljenika Emanuela Ralice.

OBRANA OKRIVLJENIKA

Prije svega, mogu reći da predmetno kazneno djelo nisam počinio i da sam lažno optužen prvenstveno od strane Marinka Vidulina za pronevjeru navedenog iznosa, a što ću opisati sudu u svojoj obrani.

Kod Marinka Vidulina, odnosno u njegov ugostiteljski objekt Aktuel sam došao raditi vrlo mlad, čini mi se čak s 18-19 godina i to prvenstveno iz razloga jer sam,

mogu reći, imao iskustva u tom poslu, budući da sam kao konobar već vodio jedan poznati caffe bar *Red Room* u Splitu. Stoga me jedan moj prijatelj Drago Kujundžić, inače rođak od Janje Vidulin, predložio Marinku Vidulinu jer mu je jedan kratki period od dva tjedna u ugostiteljskom objektu trebao konobar, budući da se baš tada vjenčavao njegov sin – Petar Vidulin.

Dakle, ja sam, čini mi se, radio dva tjedna i to na crno pa sam dobivao novac na ruke i to je trebalo biti to, ali je Marinko Vidulin očito bio zadovoljan sa mnom pa mi je ponudio da sklopim ugovor na određeno vrijeme kao konobar. Pristao sam na to i nakon nekog vremena, Marinko Vidulin je išao u Njemačku raditi pa je zatražio i pitao me mogu li biti i voditelj predmetnog lokala. Na to sam pristao, kao što sam i pristao naći mu dvije radnice jer je to, također, od mene tražio.

Što se tiče moje plaće, mi smo se dogovorili da mi sada kao voditelju pripada iznos od oko 5.500,00 kn pa mi se čini da sam po ugovoru za konobara primao minimalac i to na račun u iznosu od oko 2.000,00 kn, dok sam preostali iznos od oko 3.500,00 kn primao u gotovini, odnosno na crno, na ruke. Ovdje bih, dakle, napomenuo da je ovaj minimalac bio uplaćivan na moj račun i to na način da se trebala ispuniti uplatnica, a koju su trebali potpisati ili Petar, ili Janja, ili Marinko i onda bi se taj iznos uplatio na moj račun, a kao što sam rekao, preostali iznos mi je davan na crno, odnosno ja sam ga, praktički, sam sebi isplaćivao iz pologa utrška. Sada sam se, ustvari, sjetio da je Jelica Ganjto ispunjavala uplatnice za plaće jer sam joj ja dostavljao obračun radnih sati pa bih ja došao po tu uplatnicu i odnio je na potpis, kao što sam već rekao, naprijed navedenim osobama.

Što se tiče općenito rada predmetnog lokala, mogu reći da su u istom postojale dvije kase, odnosno da pojasnim sudu, jedna kasa, ali dva programa i to jedan službeni program temeljem kojeg su se fiskalizirani računi izdavali, a drugi neslužbeni program na temelju kojeg su se izdavali i printali računi na crno. To se isključivo radilo jer je društvo Legatarius u tom periodu bilo u blokadi.

Također, napomenuo bih da mi Petar Vidulin, koji je prije mene radio ovaj posao, nije posao predao na način kako je to trebao učiniti jer nije bila provedena nikakva inventura, već sam ja samo nastavio raditi njegov posao.

Kao što sam i ranije rekao, obveza mi je bila samo naći dvije radnice pa sam tako i doveo Boju Jurec i drugu djelatnicu Josipu, čijeg se prezimena sada ne mogu sjetiti.

Iako sam nosio polog utrška na FINA-u ili banku radi uplate na račun društva, ja za to praktički zakonski nisam bio ovlašten i uvijek je trebao potpis od ovlaštenih osoba, bilo to od Marinka, Petra, ili Janje i taj potpis bih ja uvijek od njih zatražio i dobio prije uplate na račun društva.

Ne znam koliki je bio blagajnički maksimum, ali sistem rada je bio takav da bih ja svaku večer prije zatvaranja lokala, u blagajni ostavio polog za sutradan, a cijeli dnevni utržak s rekapitulacijom od tog dana bih stavio u svoju torbicu i nosio bih ga sa sobom jer mi je on bio potreban, budući sam s njime sutradan plaćao nabavu i to piće i kavu koju sam naručivao telefonski, a također i hranu, koju sam kupovao u trgovini Tommy jer smo posluživali doručak. Novac koji bi mi preostao u toj mojoj

torbici, ako bi ga bilo, sam, u dogovoru s Marinkom, trebao nositi na banku i uplatiti na račun društva, kao što sam rekao, ali veliki dio perioda mog rada, isto tako po nalogu Marinka, to nisam činio jer je, kao što sam rekao, društvo bilo u blokadi.

Čini mi se da se Marinko Vidulin oko Velike Gospe vratio iz Njemačke i tražio od mene da provedem inventuru pa sam mu ja odmah i napravio tu inventuru stanja normalnog i crnog skladišta jer smo, kao što sam rekao, radili i na crno, ali on s tim nije bio zadovoljan. Zbog toga sam napravio i drugu inventuru, ali ni s tim nije bio zadovoljan i onda mi je rekao da će inventuru napraviti njegov sin Petar Vidulin, koji je od mene zatražio cjelokupnu dokumentaciju koju sam vodio pa sam mu sve te moje bilješke, knjižice i račune koje sam imao, predao. Petar je, dakle, na kraju, čini mi se, tu inventuru i napravio, ali bez ikakvog mog sudjelovanja pa rezultate nisam poznao, ali sam uvijek bio na raspolaganju pomoći mu pri tom radu.

Prošlo je neko vrijeme i o tome se više nije pričalo, međutim, krajem rujna 2014., čini mi se kada sam radio, u lokal je ušla konobarica Boja Jurec i rekla mi da ju je zvao Marinko da dođe odraditi smjenu. Odmah potom su došli i Marinko i Petar i od mene tražili da odemo tu u blizinu, kod Petra u stan popričati. Bilo mi je čudno zašto to traže jer smo mogli i u lokalu popričati, ali sam s njima ipak otišao.

Došli smo u Petra u stan i tamo je bila Petrova supruga, Željka, koja je peglala robu, a mi smo ušli u kuhinju i zatvorili vrata. Čim smo sjeli, Marinko me iznenada udario otvorenim dlanom po licu i pitao gdje su novci. Šokirao sam se, iznenadio i preplašio se, a Marinko mi je počeo govoriti da fali veliki iznos novca i da sam to odgovoran ja. Kako sam negirao, Marinko je uzeo onaj bat za tući meso i zaprijetio mi da, ako ne priznam da sam uzeo novac, da će mi smrskati prst po prst te da će me oteti i odvesti u Imotski, na svoje selo. Bio sam preplašen i nisam znao što učiniti. U tom trenutku, Petar Vidulin je napisao nekakvu izjavu, koja se i nalazi u spisu i ja sam je odmah, od straha, potpisao jer su mi rekli da ako je potpišem da mogu ići kući. Dakle, potpisao sam tu izjavu pa su me pustili i ja sam odmah potom došao u lokal i samo uzeo svoju osobnu odjeću i prijenosno računalo pa nije istina da sam uzeo dio inkasa, kako se to u postupku spominje jer su u lokalu postojale kamere i to se moglo predati policiji i vrlo lako dokazati.

Nakon ovog događaja, došao sam kući i nakon što sam prespavao, sutradan sve ispričao svojim roditeljima pa su me savjetovali da odem na policiju i prijavim Marinka i Petra, a što sam i učinio, međutim, policija je odbacila tu moju prijavu jer me je zvao jedan policajac, govoreći mi da su Marinko i Petar jedan drugom dali alibi i da ne postoji osnova za pokretanje postupka.

Sutradan me je podrugljivo nazvao Marinko i pitao me zašto nisam došao na posao pa sam mu rekao da me više ne zove jer da neću više raditi za njih, a ustvari, to je praktički bio i zadnji moj radni dan po postojećem ugovoru.

Nakon toga, dobivam poziv državnog odvjetništva jer su oni podnijeli kaznenu prijavu protiv mene.

Još bih samo napomenuo sudu da su se iz one torbice, u koju se stavljao dnevni utržak, plaćali iz tog iznosa materijalni troškovi lokala, a također i svi ostali troškovi obitelji Vidulin, budući da se lokal nalazi u prizemlju njihove obiteljske kuće.

Dakle, iz tog iznosa, plaćao se mobitel od Janje Vidulin, a također i struja i voda obitelji Vidulin jer su svi računi dolazili u lokal, a postojala su dva, odvojena, mjerila struje i vode, za lokal i za obiteljsku kuću. Janja Vidulin me je čak jedne prigode, u tom inkriminiranom periodu, zatražila da joj iz te torbice dam iznos od 11.000,00 kn za nekakav porez pa sam to, naravno, i učinio. Naglašavam da je taj iznos bio otprilike utržak od dva dana jer je stvarni promet lokala po danu bio između oko 3.500,00-5.500,00 kn, a lokal je prijavljivao samo službeno oko 1.500,00 kn.

Kada mu sud predočava izjavu na listu 5 spisa i pita ga se je li to ta sporna izjava o kojoj je pričao, okrivljenik odgovara da je i da se na izjavu potpisao s desnom rukom, a da je ustvari ljevak, sve iz razloga da se vidi da to, praktički, nije identičan onaj potpis kojim se on potpisuje.

Na pitanje suda je li imao kakvu ozljedu, kada ga je, kako kaže Marinko Vidulin udario, okrivljenik odgovara da naravno da je imao i to crvenilo na licu pa da mu je to najveća greška, što tada nije odmah otišao na hitnu pomoć da se to utvrdi jer mu je tako rekao, čak, i policajac kada je podnosio prijavu protiv Marinka i Petra Vidulina.

Kada mu sud predočava dio iskaza Boje Jurec kojeg je ista dala pred državnim odvjetništvom dana 15. lipnja 2015. iz kojeg bi proizlazilo da je osim laptopa uzeo i novac od dnevnog prometa i pita ga se je li to istina, okrivljenik odgovara da to nije istina, da novac od dnevnog prometa nije uzeo jer, kao što je rekao, da se to vrlo lako može utvrditi pregledom kamere koja je postojala u lokalu.

Na pitanje suda zbog čega, kada je bio ispitivan pred državnim odvjetnikom, nije spomenuo da je Janja Vidulin uzela iz njegove torbice iznos od 11.000,00 kn, okrivljenik navodi da se svog ispitivanja pred državnim odvjetništvom više ne sjeća jer je bilo davno, ali da to nije spomenuo jer je tada prvenstveno bio pod stresom zbog ispitivanja pa se možda nije sjetio, a osim toga da ga je bilo strah govoriti o načinu poslovanja lokala jer da ono nije bilo u skladu sa zakonom pa se bojao da protiv njega se ne pokrenu još neki postupci.

Na daljnje pitanje suda jesu li postojale situacije kada, npr. neke račune koje dobavljačima treba platiti u gotovini ne bi platio, okrivljenik odgovara da je sve gotovinske račune odmah podmirivao.

Kada mu je sud predočio dio iskaza Josipe Krolo od 15. lipnja 2015. kojeg je ista dala pred državnim odvjetnikom, a iz kojeg bi proizlazilo da je jedne prigode došla jedna gospođa iz Prirodnog tima i tražila okrivljenika radi nepodmirenog gotovinskog računa za isporučenu robu, na iznos od oko 2.000,00 kn i pita ga se je li to istina, okrivljenik navodi da je moguće da je to istina, ali samo zbog toga, što je, očito, Prirodni tim robu, odnosno voće dostavio u lokal kada on tu nije bio prisutan pa nitko drugi nije imao ovlast taj račun, osim njega, gotovinski platiti.

Na pitanje suda u kojem roku je on unosio te račune (primke) u kasu, okrivljenik odgovara da ih je unosio kada bi se skupili, odnosno jedanput tjedno.

Na daljnje pitanje suda je li postojalo računa na crno od dobavljača koje nije unosio u kasu, okrivljenik odgovara da normalno da su takvi računi postojali i da ih je on držao kod sebe i kasnije, radi one inventure, predao Petru Vidulinu.

Na daljnje pitanje suda tko je odlučivao da uopće funkcionira rad lokala na takav način, na crno, okrivljenik odgovara da je to isključivo bio vlasnik Marino Vidulin i to zbog toga što je društvo Legatarius bilo u blokadi pa da je od njega tražio da se tako posluje i da se novac na taj način uprihođuje kako bi se plaće djelatnika i osnovni materijalni troškovi mogli uredno platiti. Takav način poslovanja da je bio od njegovog prvog dana u lokalu.

Na daljnje pitanje suda je li tko, osim njega, raspolagao s dnevnim utrškom iz one torbice koju je spominjao, okrivljenik odgovara da je to pravo imala samo Janja Vidulin, koja da je svaki dan znala uzeti po 100,00 kn, a nekada i više i to do 500,00 kn, zbog nekih svojih troškova.

Napominje da je Janja Vidulin njemu to uvijek rekla koliko bi uzela pa da bi u svojoj bilježnici on vodio o tome evidenciju, a koju bilježnicu je, kako je rekao, dao Petru Vidulinu radi provođenja inventure.

Na daljnje pitanje suda je li možda s Marinkom Vidulinom imao nekakav dogovor za ostvarenu proviziju na ostvareno poslovanje lokala, okrivljenik odgovara da su se on i Marinko interno dogovorili da na mjesečni promet lokala iznad 100.000,00 kn, ima pravo na proviziju od 3% pa da mu se čini da je jednom, ili dva puta, tu proviziju, iz dnevnog utrška, sam sebi isplatio.

Na daljnje pitanje suda tko je baš osobno plaćao materijalne troškove lokala i obitelji Vidulin o kojima je pričao, okrivljenik odgovara da ih je nekada plaćao on, a nekada Janja Vidulin.

Na pitanje suda jesu li se i ostale radnice Boja Jurec i Josipa plaćane preko računa, ili u gotovini iz ostvarenog prometa, okrivljenik odgovara da su se sve one plaćale iz ostvarenog prometa, ali, kao što je rekao i za sebe, na način da se dio plaće, odnosno minimalac njima isplaćivao na račun, a da im je on u gotovini predavao, na crno, preostali dio iznosa, koji je s njima, uz dopuštenje Marinka Vidulina, dogovorio. Također, napominje da je lokal svako jutro čistila i čistačica, odnosno muž i žena i da su oni, također, plaćani gotovinom na ruke, odnosno na crno, budući da ih je on isplaćivao.

Kada mu je sud predočio listove 12, 13 i 14 spisa i pita ga što bi oni predstavljali, okrivljenik odgovara da ovo nije on pisao i da ne zna što oni predstavljaju, osim što u naslovu piše obračun za mjesec kolovoz i rujan. Ističe, da bi troškovi za kolovoz 2014. a koji se odnose na čistačicu, Josipu i Boju predstavljali iznos koji se njima vjerojatno isplaćivao u gotovini, dok ne zna, uopće, koja je osoba Marin za kojeg stoji iznos od 1.700,00 kn. Isti ti troškovi, naznačeni za rujan mu nisu jasni jer se za Josipu razlikuju i, čini mu se, da je ustvari 3.700,00 kn bila cijela Josipina plaća, ali ne zna tko je, ustvari, ovo sve sastavio.

Na pitanje suda kako tumači, odnosno ima li kakvu teoriju, kako je došlo do ovog manjka od 32.636,65 kn, okrivljenik odgovara da je jedini način zbog čega je to

došlo je to što su se, može reći, Marinko i Petar Vidulin "igrali" s računima kroz primke, budući da su vještaku dostavili račune koji su izdavani na crno, a koju cijelu dokumentaciju im je on, kako je rekao, predao. Dakle, ističe ponovno, da je cijeli način poslovanja trgovačkog društva bio zbog blokade da je dio računa bio na crno i nije se prijavljivao.

Na pitanje ovlaštenog tužitelja može li ponovno pojasniti na koji način je primao onaj minimalac koji mu se isplaćivao na račun, okrivljenik odgovara da je to već pojasnio sudu, dakle, da je on uplatnicu sa naznačenim iznosom, prvo nosio Janji, Petru, ili Marinku na potpis, a onda na FINA-u ili banku, zajedno s tim iznosom novca i na taj način da mu je ustvari njegovo poslodavac, odnosno Legatarius uplaćivao izravno dio plaće na njegov račun jer, kao što je već rekao, društvo je tada bilo u blokadi. Svaka ta uplatnica je uredno odnesena u knjigovodstveni servis.

Na daljnje pitanje ovlaštenog tužitelja u kojem je periodu društvo Legatarius bilo u blokadi, za vrijeme dok je on radio, okrivljenik odgovara da to točno ne zna, ali da je društvo sigurno bilo u blokadi neko vrijeme jer mu je tako rekao vlasnik Marinko Vidulin i upravo ga zbog toga uputio na način rada o kojem je pričao.

Na daljnje pitanje ovlaštenog tužitelja je li dobivao obračun plaće poslodavca, okrivljenik odgovara da nije.

Na daljnje pitanje ovlaštenog tužitelja kako je u to vrijeme bio zdravstveno osiguran, okrivljenik odgovara da je bio osiguran na temelju ugovora na određeno vrijeme, a koji ugovor se nalazi u spisu.

Na daljnje pitanje ovlaštenog tužitelja kako je, ustvari, zakonski uopće moguće da je društvo u blokadi, a da on prima uredno plaću na račun i da je zdravstveno osiguran, okrivljenik odgovara da na takvo pitanje ne može odgovoriti jer da tu materiju ne poznaje.

Na pitanje opunomoćenika oštećenika jesu li kamere u lokalu radile ili ne, okrivljenik odgovara da su kamere radile, budući da su on, Marinko, a vjerojatno i Janja, imali aplikaciju pa se u svakom trenutku mogao putem mobitela, ili laptopa priključiti na te kamere i vidjeti što se događa u lokalu.

Na pitanje branitelja okrivljenika je li mu zna li zbog čega je firma Legatarius uopće bila u blokadi, okrivljenik odgovara da se toga sada ne može sjetiti, a da mu se čini da je bila u blokadi prije nego što je on uopće u ugostiteljski objekt Aktuel došao raditi.

Na daljnje pitanje branitelja okrivljenika je li ikada od policije ili državnog odvjetništva dobio kakvu odluku o odbačaju njegove kaznene prijave protiv Marinka i Petra Vidulina, okrivljenik odgovara da, koliko se sjeća, nije jer da ga je, kao što je rekao, policijski inspektor samo nazvao govoreći mu da je njegova prijava odbačena jer da su Marinko i Petar Vidulin, jedan drugom dali alibi.

Na daljnje pitanje branitelja okrivljenika kako mu se isplaćivala provizija iznad 100.000,00 kn, okrivljenik odgovara da se o tome već očitovao i da bi sam sebi isplaćivao iz dnevnog utška.

Okrivljenik navodi da se sada sjetio da mu se zdravstveno osiguranje vjerojatno plaćalo na isti način kao i dio plaće na račun, samo u ime Državnog proračuna, o čemu je vjerojatno donosio uplatnice, kada bi se uplaćivale i plaće.

Na pitanje branitelja okrivljenika jesu li Marinko i Petar Vidulin mogli koristiti i upravljati kasom lokala, okrivljenik odgovara da je to Petar upravo i radio kada je provodio onu svoju inventuru.

Reproducira se snimka obrane okrivljenika pred državnim odvjetništvom od 11. rujna 2015. (list 449-453 spisa).

Drugo nemam što kazati

Drugih pitanja za okrivljenika nema.

Dokazni postupak dovršen.

ZAVRŠNI GOVORI

Sudac poziva stranke na stavljanje završnih govora pri čemu,

Ovlašteni tužitelj u završnom govoru navodi kako u cijelosti ostaje kod izmijenjenog optužnog akta. Optuženik negira počinjenje kaznenog djela. Obrana optuženika je neosnovana. Naime iz rezultata dokaznog postupka, nedvosmisleno proizlazi kako je optuženik protupravno prisvojio novac koji mu je bio povjeren na rad, pa se u tom smislu skreće pozornost na financijsko vještačenje u kojem se navodi da je obračun odnosno izračun u tom vještvu, prilikom utvrđenja manjka uzet na osnovi prometa blagajne u inkriminirano vrijeme pa uopće nije bilo prethodnog ni da se vrši inventura materijalnih dobara prilikom zasnivanja radnog odnosa optuženika. Isto tako u vještvu je navedeno i da se prilikom izračuna manjka koristila i nabavka robe na crno. Optuženik se brani da je imao saznanja da je njegov poslodavac bio u blokadi. Međutim, iz očevidnika o danima solventnosti vidljivo je da njegov poslodavac bio u blokadi samo prvih deset dana u kolovozu, drugim riječima nije bilo potrebe da se ne polaže novac na račun poslodavca. Inače, optuženik je u svojoj obrani iznio jednu nelogičnost, kada je tvrdio da je jedan dio plaće primao od strane poslodavca na legalan način uplatom na njegov račun. Također je nedvosmisleno istakao da je na taj dio njegove plaće, bio uplaćivan i pripadajući zdravstveni doprinos. Takvo što nije se moglo učiniti ukoliko je račun njegovog poslodavca bio u blokadi. Iz ovog svega, vidi se da optuženik govori neistinu u svojoj obrani i da je ista, kao takva, usmjerena na izbjegavanje odgovornosti. Da je tome tako, vidljivo je iz iskaza svjedokinje Boje Jurec, koja je svjedočila neposredno događaju nakon sačinjavanja izjave koja se nalazi, kao dokaz, na listu 5 spisa. Ova svjedokinja nije navela niti jednu okolnost u smislu da je optuženik zbog nečeg bio uzrujan a što je po životnom tijeku stvari valjalo očekivati ako je izjava nastala, odnosno ako je potpisana od strane optuženika pod prisilom. Stoga, predlaže se optuženika proglasiti krivim te kao olakotne okolnosti cijeliti njegovu neosuđivanost, kao i protok vremena od

počinjenja kaznenog djela, a kao otegotnu okolnost pribavljeni iznos novca u sklopu osnovnog oblika kaznenog djela. Imajući u vidu da je od počinjenja kaznenog djela proteklo više godina, to korigiram svoj prijedlog sankcije, tako da sada predlažem da se optuženiku izrekne uvjetna osuda, tako da se ranije predložena kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci, neće izvršiti ako u roku provjeravanja od 4 godine ne poćini novo kazneno djelo. Naposljetku se predlaže obzirom da je oštećenik postavio imovinskopravni zahtjev, da se istom udovolji, i da se kao vid posebne obveze i uvjet izricanja uvjetne osude optuženiku naloži da u određenom roku kojeg odredi sud udovolji postavljenom imovinskopravnom zahtjevu od strane oštećenika.

Opunomoćenik oštećenika se pridružuje završnom govoru ovlaštenog tužitelja.

Branitelj okrivljenika u završnom govoru navodi kako iz provedenog dokaznog postupka, ne bi na jasan i nedvojben način proizlazilo da bi ovaj okrivljenik poćinio terećeno kazneno djelo protiv imovine pronevjerom iz čl. 233. st. 1. KZ/11 RH. Predmetno kazneno djelo moguće je izvršiti jedino dolusnom namjerom a iz provedenog postupka, to na takav način nije poćinjeno, niti bi i proizlazilo iz dokaza postupka. Okrivljenik je postupao u cijelosti prilikom obavljanja svog posla, sukladno svojim uzancama, profesionalno te je isti i prije ovog posla na odgovaran način vršio iste ovakve poslove te kod prethodnih poslodavaca nije imao nikakvih ovakvih ili sličnih problema. Isti je u svom djelovanju obzirom je bio zaposlenik trgovaćkog društva postupao isključivo prema uputama vlasnika Marinka Vidulina, te ni na jedan način prilikom obavljanja svog posla, nije ćinio nikakve ilegalne nezakonite radnje. Ukazuje se i na iskaz vještaka Krkleca danog u ovom postupku kako je ovaj okrivljenik postupao u skladu s ćlankom 5. Zakona o računovodstvu o ispostavljanju financijskih isprava koje su bile osnov za izradu poslovnih knjiga. Tu vještak istiće gdje je i utvrdio da je financijskim sredstvima, ostvarenima iz prometa, vršeno plaćanje računa, za nabavu robe, isplate plaće radnicima i drugih troškova (režije i potrošni materijal te ostatak utrška polagalo na žiro račun banke) što u cijelosti potvrćuje i u vjerodostojnoj obrani koju je danas iznio ovaj okrivljenik. Visina štete za koju se tereti ovaj okrivljenik, a koja bi bila utvrćena od strane vještaka ne može biti na odgovornost ovom okrivljeniku jer je oćito a što je tijekom postupka i utvrćeno, više osoba bliskih vlasniku trgovaćkog društva Legatarius, imalo pristupa kasi te su isti i prema kazivanju okrivljenika znali uzimati dnevni utržak, o ćemu je okrivljenik i vodio evidenciju, upisivao je sve u teku, koju je prilikom primopredaje posla predao Petru Vidulinu, a ta teka kao dokaz nam nije bila vidljiva u ovom postupku. Isključiva odgovornost za ovakav način rada nekakve nezakonite radnje, rad na crno i slično bila bi na odgovornost zakonskom zastupniku Marinku Vidulinu jer da je isti radio i poslovao sukladno zakonu, zasigurno ne bi umislio da mu je prouzroćena nekakva šteta, a samim time ne bi niti neosnovano podnio kaznenu prijavu i teretio ovog okrivljenika. Navedeno potvrćuje i prisila kojom je ishodio izjavu od dana 30. rujna 2014. godine, zajedno sa svojim sinom Petrom Vidulinom, da bi im ovaj okrivljenik dugovao nekakav novćani iznos, koji nema veze sa stvarnim stanjem, a po kojoj prijavi tog kaznenog djela, policija niti državno odvjetništvo nisu poduzeli ništa, već su prema tvrdnjama okrivljenika usmeno odbacili kaznenu prijavu, a da o tome u pisanoj formi, istog nisu obavijestili. Predlaže se sudu osloboditi ućina ovog kaznenog djela ovog okrivljenika jer isti kazneno djelo nije poćinio, niti napravio bilo kakvu štetu. Predlaže se, ukoliko sud zauzme drugaćiji stav, prema okrivljeniku primijeniti i uvaćžiti

olakotne okolnosti na strani istog, uredno držanje pred ovim sudom, raniju neosuđivanost te protek vremena od učina ovog kaznenog djela.

Okrivljenik u završnom govoru navodi da se pridružuje navodima svog branitelja.

Sudac pita stranke ima li još tko što izjaviti, a budući da se nitko ne javlja za riječ, to sudac objavljuje da je

RASPRAVA ZAKLJUČENA

Sud donosi

r j e š e n j e

Temeljem čl. 456. st 1. ZKP/08 ročište za objavu odluke se odgađa za 17. siječnja 2025. u 11,30 sati, što nazočni primaju na znanje i služi im umjesto poziva.

Dovršeno u 10,55 sati.

SUDAC
Marjan Saša

ZAPISNIČARKA
Maja Rogošić